

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXX. évfolyam

2019. július-augusztus-szeptember

565. szám

Kékessy György (Tiszafüred/Los Angeles): Egy fiatal szakaszvezető emlékei 1956-ról

Verőfényes keddi napon, október 23-án, az Üllői úton haladó villamossal a Pestszentlőrinci tüzérlaktanya felé tartottam. Feltűnt, hogy a villamoson milyen vidám hangulat van. Főleg a fiatalok valami egyetemista tüntetésről, felvonulásról és bizonyos pontok felolvasásáról beszélnek. Mindenki feszülten figyelt, hogy mi is történik a városban? A Béke téri végállomáson leszálltam s a laktanya irányába tartottam. A kapunál ekkor már dupla őrséget találtam, igazoltattak. A laktanyából való eltávozásokat, kimenőket visszavonták. Tisztjeink roppant idegeseknek látszottak.

Még az este lövések dördültek el a Rádió épülete előtt. Az odaérkező katonák és rendőrök a tüntetőkkel szimpatizáltak, fegyvereiket felajánlották és átadták a civileknek. Másnap, október 24-én Maléter Pál egy páncélos egységgel a Pilisből Budapestre, a Kilián (volt Mária Terézia) laktanyához érkezett, ahol munkaszolgálatos katonák már harcoltak a bevonuló szovjet egységekkel. Maléter is átállt a forradalom oldalára.

A mi laktanyánkban, Pestszentlőrincen fejtelenség uralkodott. Szakaszparancsnokomtól, Szekeres András főhadnagytól azt az utasítást kaptam, hogy szervezzem meg a laktanya kerítésén belül egy aknazár építését. A századnál ketten voltunk tűzszerészek, így a munkát megosztottuk egymás között s mindkettőnknél tíz-tíz katona segédkezett az aknák elhelyezésében. Két napig dolgoztunk ez idegölő munkán, miközben a kerítésen kívül civilek csoportosultak és érdeklődtek, hogy vajon kik ellen rakjuk le az aknákat.

A kérdés hamar megoldódott, mert a kerítésen át egy tekercs nemzetiszínű szalagot dobtak be. Először

Hadak Útján Bajtársi Híradó -

**A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.**

**Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Klagenfurtban 1948-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**

Megjelenik negyedévenként, ISSN 0847-2599

Kiadó/Publisher: Simonyi László, MHBK
központi vezető, Chicago

Főszerkesztő/Editor: Dr. Tóth Gergely

Nyomda/Printing: Weller Publishing, Toronto

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

400 NE 35th Ct., #5

Oakland Park, FL 33334, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
lehetőleg *sima word-formátumban* elküldeni.

Minden címváltozást kérünk az alábbi címre:

Mátrai Géza

P.O. Box 5762, Station "A"

Toronto, ON

M5W 1P2, Canada

Minden előfizetési díjat, hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk erre a címre kiállítani és
postázni, lehetőleg USA dollárban:

MHBK Treasurer

5903 N Knox St.

Chicago, IL 60646, USA

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

Március, június, szeptember ill. december 1.

**Az időről-időre fellépő helyhiány kapcsán
megértésüket kérjük, amennyiben lehet, a
beküldött anyagot a következő számokban
közöljük.**

A tartalomból:

-A Hősök napjára emlékeztünk

-Az emigrációs csoportok hírei

-Csapó Endrét méltatja Goór György

-Tisztelgés Sujánszky Jenő előtt

-Borbás Károlyra és Marina Bélára emlékezik
Borbás Erzsébet

-Megemlékezések, programok a nyár folyamán

-Halálhírek, méltatások, rövid hírek, levelek

magamnak vágtam le egy darabot, mert én voltam legközelebb a kerítéshez, amit a sisakomra tettem. A többit tovább adtam a velem dolgozó fiúknak, majd az őrségnek, akik beljebb adták a legénységnek s így percek alatt a rohamsisakokra nemzetiszínű szalag került. Átálltunk! A civilek ujjongtak. A laktanyák ablakaiból kihajló katonák is kiabálták, hogy nekem is, nekem is! Tisztjeink jó része velünk tartott, bár volt aki hamar eltűnt, mint az én hős főhadnagyom, Szekeres Bandi. Még aznap összeállt a laktanya Forradalmi Bizottsága, melynek én is egyik tagja lettem. Együttműködtünk a helyi civil szabadságharcos csoporttal, elláttuk őket fegyverrel, lőszerrel, gránátokkal és meleg ruházattal. Megszerveztük Budapest Vecsés felé eső részének védelmét, hírszerzési hálózatot létesítettünk és a Ferihegyi repülőtér őrzéséhez is küldtünk katonákat.

A városból rossz hírek érkeztek. Október 25-én, a Kossuth téren a kommunista ÁVÓ az ott tüntető tömegbe lőtt, ahol kb. 250 halott maradt. E nehéz helyzet ellenére az ország napok alatt talpra állt, politikai pártok létesültek, civilek szervezkedtek, a katonaság a "Néphadseregből" nemzeti "Honvédséggé" alakult át Maléter Pál tábornok, Honvédelmi Miniszter irányításával.

Aggasztott, hogy családommal semmi kapcsolatom nem volt. Szüleim ez idő tájt vidéken, Apcon laktak a volt Szentiványi birtokon, Farkasmajorban, ami ekkor Állami Gazdaságként működött. Apám innen szállított élelmet, főleg krumplit a fővárosba, ezzel segítette a szabadságért harcolókat. Dezső öcsém, mint civil könnyebben mozgott, mint én, részt vett minden nagyobb eseményen, ami a fővárosban történt. Segített az elesetteken, sebesülteket mentett ki tűzharcból. Ez fölöttébb veszélyes vállalkozás volt egy 18 éves fiúnak...

November 3-án, szombaton Maléter Pált Tökölre "tárgyalásra" hívta a szovjet parancsnokság, ami a hadügyminiszter letartóztatásával végződött, majd kivégezték. Másnap hajnalban, 4-én ágyúörgésre ébredtünk. Az Üllői úti laktanyánk kapujában lévő két ágyúval az őrség rálőtt a Vecsés felől benyomuló szovjet tankokra. Azok pillanatok alatt viszonzták a „szíves fogadtatást” és hatalmas túlerejükkel szétlőtték az őrséget és a mögöttük lévő tüzérsítést. Mi, akik pihenőn voltunk (ruhástól az ágyakon) menekülni kényszerültünk, csizmát, sisakot, fegyvert fel, és pucolás fedezékbe. Napközben összeszedtük magunkat, noha tudtuk, hogy sokáig nem maradhatunk az amúgyis megrongálódott laktanyában. A raktárakban lévő fegyvereket szétosztottuk a civil szabadságharcosok között és meleg ruhákkal is elláttuk őket. Ekkor mindenki barát volt, mindenki testvér lett, bajtárs és harcostárs. A tárolt élelmet is a civileknek adtuk, magunknak csak pár napra valót tartalékoltunk. Voltak katonák, akik ezt követően etávoztak, a pestiek saját családjaikhoz, mi vidékiek nagyrészt maradtunk. Talán egy kétszáz főnyi jól felszerelt csapat beljebb vonult az Üllői út és a Honvéd utca közelébe. Itt szinte naponta lőttük az oroszokat, lassítva őket a városba való bevonulásukban.

Családomról semmit nem tudtam, ők sem rólam. Anyámat kérdezték, hogy mi van a fiúkkal, tudja-e hol vannak? Anyám: tudom hát „ott vannak, ahol lenniük kel.” November 7-én az oroszok visszafoglalták a Ferihegyi repülőtér, ahol előzőleg a mi katonáink teljesítették őrszolgálatot. Ezt követően hatalmas aknazáport zúdítottak ránk, ami szétverte ellenállásunk további lehetőségét.

Szétszéledtünk. November 8-án, csütörtökön egy kisebb létszámú csapat elhagyta Budapestet és a Mátra nyugati vidékére ment, a Hatvan és Salgótarján közötti szovjet csapatok mozgását volt hivatott akadályozni. Lévén Apc község, ahol ekkor szüleim laktak, éppen ezen az útvonalon volt, így én gyakori vendég voltam saját családomnál. Ugyanekkor ideérkezett egy recski-rab nagybátyám Okolicsányi Miklós és egy munkaszolgálatos unokatestvérem is. November 24-én, hazaérkezésemkor Édesanyám azzal fogadott, hogy két "pufajkás" kerestt engem. Még az este a család tanácskozássra ült össze. Apám úgy határozott, hogy "a fiúk mennek (nyugatra), a lányok maradnak". Így búcsúztattak: "Hazádnak rendületlenül légy híve". Az maradtam azóta is.

Másnap Édesanyám, nagybátyám és én Budapestre indultunk egy zsúfolásig telt vonaton. A látvány a fővárosban elképesztő volt. Rom rom hátán, hevenyészett sírok, kétségbeesett arcok. Budán Dezső öcsém (később 1998-2002-ig nagykövet Párizsban) is csatlakozott hozzánk. Érzékeny búcsút véve Édesanyánktól, november 27-én, kedden szálltunk vonatra a Kelenföldi állomáson. Komárom, Győr, Sopron irányába haladtunk. Nagycenk-Kópháza között a vonat lassított, hogy a menekülők le tudjanak 'ugrálni'. Ekkor a határt már erősen őrizték, nagy óvatosság kellett az átjutáshoz, ami részünkről sikerült. Fegyverropogást gyakran lehetett hallani a határsávban. Éjfél táján értünk Deutschkreutzba, régi magyar nevén Sopronkeresztúrba, ahol a Csedőrség egyik helyiségében kaptunk szállást. November 28-án reggel egy osztrák katonai járőregység összeszedte az odaérkező magyar katonákat. Mi ketten voltunk egyenruhában az éjszaka érkezettek között. Ezzel sajnos szétválasztottak minket, Dezső öcsém Svájcba, Miklós bátyám Argentínába, majd Ausztráliába, én pedig Amerikába kerültem...

Kékessy György Tiszafüreden született 1935. augusztus 7.-én. 1956-ban kényszerült emigrációba, Los Angelesben ő alapította meg az azóta is működő Kárpátok Magyar Népitánc Együttest [Kárpátok Hungarian Dance Ensemble]. A kommunizmus bukása után a család visszavásárolta volt tiszafüredi kúriájukat, mely azóta a helyi és amerikai magyarság egyik kedvelt találkozóhelyévé, a környék egyik kulturális központjává vált. – a szerk.

Hősök Napi megemlékezés Clevelandben (Beküldte Dömötörffy Zsolt)

2019. május 26-án, az Egyesült Magyar Egyletek rendezésében került sor a hagyományos Hősök Napi megemlékezésre. 1917 óta minden évben május utolsó vasárnapján hajtunk fejet azon hőseink előtt, akik életüket áldozták a Magyar Haza védelmében. Idén is a Sunset Memorial kápolnában gyűlt össze az emlékező közösség. A Himnusz után Nt. Tamásy Éva evangélikus lelkész mondott imát a hősök lelki üdvösségéért és a magyar nép, a nemzet békés boldog jövőjéért. Ezt követően Dr. Szentkirályi Endre, az EME elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd röviden ismertette a Hősök Napja ünnepség anyaországi

programját. Felhívta figyelmünket arra, hogy ez a hagyományos emléknap a kommunista uralom alatt mintegy 50 évig tiltva volt. Sőt, a II. Vh. honvédjeiről még csak említést sem lehetett tenni, de a leigázó szovjet horda katonáiról számos helyen emlékművek készültek.

Mindezek után az elnök úr megköszönte a 60 éve működő MHBK csoportnak, hogy Clevelandban minden esztendőben méltó módon megemlékezik a háborúk áldozatairól és az 56-os Szabadságharc hőseiről.

Ismét megtisztelte ünnepségünket jelenlétével Hess János ezredes, Magyarország katonai attaséja. Köszöntőjében nemzetünk biztonságának fontosságát emelte ki. Kossuth szavait idézte: „biztonság nélkül nincs boldogság és nincs jövő.”

A Magyar Hősök Napi megemlékezést összekötötte egy közelmúltban ünnepelt másik eseménnyel, a Magyar Honvédség Napja alkalmából tartott rendezvénnyel, amely szintén a magyar hősookról, a magyar nemzeti összefogásról és a magyar nép jövőjéről szólt.

Az ezredes Úr folytatta: “A Magyar Honvédség hazánk legdicsebb pillanataiban született. 1848-ban azzal a céllal jött létre, hogy az elnyomástól, a zsarnokságtól védje, óvja nemzetét, hősei pedig mindenkit megtanítottak az önzetlen és önfeláldozó hazaszeretetre. Katonáink az elmúlt 171 évben mindenütt helytálltak, leltégyen az nemzeti vagy szövetségi érdek, nincs példa megadásra vagy árulásra akkor sem, ha a kitűzött célok már elérhetetlenné váltak, vagy önfeláldozás nélkül a kisebb sikerek esélye sem látszott. Hát ez előtt hajtunk mi fejet ma, a Magyar Hősök Napján, és ez előtt tisztelgünk a Honvédelem Napjának ünnepén is. Úgy gondolom, feladatunk, hogy tiszteljük hagyományainkat és hős katonáink, példaképeink maradandó munkásságát, hiszen csak a múltunkra építhetjük a biztonságosabb, megbízhatóbb és boldogabb jövőnket. A magyar katonák elszántsága, bátorsága, egysége történelmünkön átívelő példaként szolgál. A Magyar Hősök Napja pedig, csakúgy, mint a Honvédelem Napja, a magyar hazaszeretet és az összetartozásunk napja is egyben. Fontos, és arra is kérem Önöket, hogy a múlt hősei mellett a mai elhivatott katonákra is gondoljunk, akik a foglalkozásukat hivatásuknak tekintik, akik a haza és a magyar emberek védelme érdekében áldozatot vállalnak nap mint nap, hazájukban és külföldön egyaránt helytállva.

Katonának lenni ma már nálunk is erkölcsi és társadalmi megbecsültséget, példamutatást, erőt, képzettséget, profizmust és önfeláldozást jelent. A társadalmon belül egyedül a katonák azok, akik esküjükben vállalják, hogy hazájukért és a magyar emberekért a legdrágábbat, akár az életüket is feláldozzák, ha a helyzet úgy kívánja, csakhogy megvédjék családjainkat és értékeinket.

A biztonság mottójával kezdtem, azzal is fejezem be: ahol nincs biztonság, ott fejlődés sincs, ahol nincs fejlődés, ott nincs előrejutás, anélkül pedig történelmi megrekedés van, anélkül nincs virágzó boldog társadalom, nincs csilingelő gyermekkacaj és a lehetőségek hiányában nincs tetterre kész, lelkes fiatalság. A biztonság pedig sajnos nem állandó, azért minden áldott nap tennünk kell valamit, minden órában és percben dolgoznunk kell azért, hogy a nyugodt és boldog élet alapjai fennmaradhassanak.”

Dömötörffy Zsolt műsorvezető megköszönte, hogy Hess ezredes ismét részt vett a rendezvényen és

képviselte a magyar Kormányt, a Honvédséget és a Nagykövetséget. -Ezután Fazekas Róbert két verset szavalt remek előadásban. Az első vers visszatekintett az eltelt 1500 viharos esztendőre, felelevenítve sorsdöntő csatáinkat és a sok kiontott drága magyar vért. A mű Attila csatáitól az 56-os dicső Szabadságharcig húsz strófán át méltatta a magyar nemzet hősies küzdelmeit az elmúlt századok folyamán.

A vers ezekkel a szavakkal végződik:

Kell, hogy emlékezzünk a nemzet hőseire!
E véráztatta földön kívül nincs más hazal!
Közöttünk élnek, míg őket nem feledve,
Szívünkben nyílik az emlékek virága.

A második vers a Don-kanyar szörnyűségeit festette elénk:

Ez volt a borzalmak tele.
Az ismeretlen, puszta táj,
hol bőven arat a halál,
a fagyhalál, az éhhalál ...

Fazekas Róbert előadása és a versek tartalma elnyerte a közönség elismerését. A műsorvezető záró szavai után a közösség a Magyar Hősök Emlékművéhez vonult, ahol kellő tisztelet mellett Dr. Hargitai István amerikai haditengerész sorhajókapitány (Captain) olvasta fel azon magyar származású elhunyt katonáknak a neveit, akik az amerikai hadseregben szolgáltak. Utána a kapitány és Hess ezredes megkoszorúzta a Hősök Emlékművét, majd eldőrdültek a tiszteletadás puskalövésai. Szentkirályi elnök úr köszönetnyilvánításával ért véget a megemlékezés.

Hősök-napi és trianoni megemlékezés Chicagóban

Az MHBK chicagói főcsoportja, br. Pongrácz Mária szervezésében és vezetésével, június 2.-án tartotta hagyományos Hősök Napi és Trianon-megemlékezéseit a Szt. István Magyar templom Mindszenty termében. Dr. Bencsik chicagói főkonzul asszony beszédében hangsúlyozta az összetartozás eszményét, amely minden magyart, akárhol is éljen, arra kell készítsen, hogy a nemzeti egységet fenntartsa. Radics Géza beszéde pedig felvázolta a magyarság ezredéves harcát, amellyel feltartotta a sok keletről jövő, Európára irányuló támadást. br. Pongrácz Mária az "Üzenet Erdélyből" c. verset olvasta fel az összegyűltek előtt. (Beküldte Simonyi László, az MHBK központi vezetője.)

Hősök Napja megemlékezés Torontóban. Borbás Erzsébet összeállítása

A Magyar Házban (Kanadai Magyar Kultúrközpont) 2019. június 2-án az Összetartozás-napi ünnepség

után, szép számú jelenlétével tartotta meg az MHBK Torontói Csoportja a Hősök Napja megemlékezését. Boda Lázár Judit, a Magyar Ház elnöknője köszöntötte a résztvevőket. Mátrai Géza csoportvezető nyitotta meg az ünnepséget. Forrai Levente, mint rendező és műsorvezető, vette át a szót, és kérte fel a felszólalókat és az ünnepi szónokot beszédek megtartására. A beszédekből

kiemelt részletek:

Dr. Laki-Takács Péter konzul: „A és *A Hazáért mindhalálig!* való a történelem. Bizonyították, hogy nemzetnél sem. Sajnos ezt nem felelőse a kommunizmus által

magyar katona hősiességét, bátorságát kiállítását arany betűkkel örökítette meg nem vagyunk alábbvalók egy követi a mai önképünk, aminek fő meghamisított történelmi oktatás.”

A győztes Pozsonyi Csata után 907-

parancsot, hogy „a magyarok kiirtassanak!” A szónok történelmi példákat sorolt föl, hogyan akartak minket az idők folyamán megsemmisíteni. 1848-ban a Székely Hadosztály egy román pásztor árulása miatt, Nyergestetői, halálig kitartó harca, a kétszázezer orosz cár és osztrák hadsereg, majd az 1956-os „Pesti Srácok” hősiessége a szovjet birodalommal szemben... „Történelmünk számos példája, az I. és II. világháborúban tanúsított hősi vitézség mutatja, hogy a magyarokat nem lehet kiirtani, nem ijedtek meg az ellenségtől, a túlerőtől sem. Ezt a virtust, bátorságot, ezt a hozzáállást kell átadnunk a következő nemzedéknek. Bízom abban, hogy a magyar hősök az égi harcmesőzőkön támogatnak minket, és kérem őket,

hogy kivont kardjukkal oltalmazzanak s védjenek egy boldogabb, dicső jövő felé. Befejezésként Kányádi Sándor Nyergestető c. versét adta elő... „Úgy haltak meg a székelyek, mind egy szálig, olyan bátran, mint az a görög háromszáz, a Thermopüle szorosában.”

generációnk viszonylag békében, szabad világban élhet. Egy perces néma főhajtásra kérem a jelenlévőket.”

Nt. Csikász László: „Az előttem lévő szónokok mindazt elmondták, amit szerettem volna én is. Így most inkább azokra az emlékekre gondolok, amit kisgyermekként éltem át, vagy hallottam. Én a háború szörnyűségeinek következményeivel magam is találkoztam. Azokkal a rokkant katonákkal, akiket az utcán láttam cipőfűzőt árulni, vagy az utcán ócska katonaruhában, csonkán bicegni mankójukon. Akik dalolva, bátran, bizva a győzelemben indultak harcolni. Egy ilyen, mindkét lábát elvesztett volt katona mesélte, amikor megtörtént vele ez a tragédia, kérte századosát, hogy lője agyon. Hogyan fog ő a felesége és a gyerekei elé kerülni, és tartja el őket, láb nélkül? Ezeket a történeteket nem szabad elfelejtenünk, tovább kell adnunk, tanítanunk múltunk tiszteletére a gyermekeinket.” Két verssel fejezte be ünnepi hozzászólását. -Gulyasik Lilián kedves hangján olvasta fel Borbás Erzsébet „Érmelegítő” c. írását. A rövid történetből megtudhatjuk, hogyan segítették annak idején a kisdíákok is érmelegítő kötésével és küldésével a fronton harcoló katonákat.

A magyar konzulátus és a szervezetek vezetőinek koszorúzásával, valamint a Himnusz elénekelésével ért véget a hősök Emléktáblájánál a méltó megemlékezés.

A műsort rendezte és vezette: Forrai Levente

Fotó: Török Erzsébet

A központi vezető üzenete

Simonyi László, az MHBK központi vezetője (Chicago) nemrég sikeres szívműtéten esett át, még gyengélkedik, de hála Istennek egyre jobban van. Szokásos üzenete helyett szíves köszöntését adom át a kedves Bajtársaknak és Olvasóknak. Mindannyiuknak békés, kellemes őszt kíván.

A szerk.

Borbás Erzsébet sorai férjéről, lapunk néhai főszerkesztőjéről, 2019 nyarán:

Károly "A Gondviselés tenyerén" c. könyvében leírja Mindszenty bíborossal való találkozását. Ígéretet tett neki, hogy ápolni fogja a hercegprímás emlékét, s ezt mindvégig be is tartotta. Egy kétórás diafilmsorozat keretében előadásokat tartott szerte az USA-ban és Kanada több városában. Ennek anyagát Torontóból való hazaköltözésemmel magammal hoztam. Ez év májusában átadtam az anyagot a Mindszenty Alapítványnak, akik nagy örömmel és hálásan fogadták. Közölték velem, hogy ismeretlen anyagra is bukkantak benne. Reméljük, a bíboros úr boldoggá avatása már nem sokat késlekedik. S ennek sikeréhez talán egy morzsányival férjem is hozzájárult.

**Részletek Dobozy István VRNT, az MHBK Délausztráliai „Zákó András”
főcsoportvezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent
László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-
ből, a helyi MHBK Értesítő 2019 július-augusztusi számából, kivonatosan:**

Bajtársak!

A hírszolgáltatás fontos szerepet tölt be a közösségi élet elősegítésében. Azonban gondoskodnunk kell arról is, hogy ne adjunk helyett a félreértéseknek és megbántásoknak, ami elszomorítja az olvasót, különösen idősödő testvéreinket, akik évtizedeken át sokat dolgoztak emigrációs magyarságunk megmaradása érdekében. Ne feledjük, hogy mindenki fontos a Magyar Nemzet számára. Úgy veszem észre, hogy napjainkban hiányoznak a közös megbeszélések, amik elősegítenék a problémák megoldását. Kérem bajtársainkat, hogy ne csatlakozzunk olyan társalgáshoz, ahol egyesek a mások hibáival akarják magukat igazolni, vagy becsület-sértéseket terjesztenek. Adjunk példát a megbocsájtásra és a jó útra való vezetésre, hogy közös erővel eredményesebben tudjuk végezni feladatainkat.

A Szent László Társaság (1861) és Rend évi díszbédjén is hasonló gondolatokkal üdvözöltem a megjelenteket: A Szent László Rend nem a kiváltságosok rendje, hanem széles társadalmi alapra épített szervezet. Díszbédünkön, amikor felidézzük célkitűzéseinket és a feladatok elvégzését, nem szabad elfelejtenünk azt, hogy magyar közösségeinkben, a Rend lovagjain kívül is, sokan dolgoznak azon, hogy elősegítsék a magyar kultúra és nyelv megmaradását, fiataljaink nevelését, valamint az idősödő korúakkal való törődést. Köszönöm az itt megjelent családtagoknak, barátoknak és ismerősöknek Rendünk támogatását.

Szent László lovagjai, az elhatározásuk szerint, a lovagkirály szellemében végzik a munkát a keresztény magyar erkölcs, a magyar hagyományok, a hősiesség és hazaszeretet ébrentartására, a magyar kultúra fejlesztésére és terjesztésére, valamint a karitatív feladatok ellátására. Mit is jelent az, hogy a lovagkirály szellemében? Elsőnek azt, hogy hívő keresztények vagyunk és hiszünk a szentháromságban, az Atya, a Fiú és a Szentlélek-egy Istenben. Továbbá hiszünk Szent Szűzmária és Szentjeink folytonos közbenjárásában érettünk, Istenünkhöz. A Szűzanya közbenjárását kérjük, amikor a Rózsafüzért imádkozzuk, ahol az örvendetes, a fájdalmas, a dicsőséges olvasó és a világosság titkai, mind Jézus Urunk életére és ígéreteire utalnak.

Szentjeinknek közbenjárására is sok imádságunk van. Az imádság Szent László királyhoz így szól: „Isten kedves szentje, országunk nagy királya, a magyarnak büszkesége, Szent László! Te vitézséged által megvédelmezted hazánkat a vad népek dúlásai ellen, bölcs törvényeid és igazságos ítéleteid által megtisztítottad nemzetedet a pogány erkölcstelenség maradványaitól, és buzgó szent életed által oly kedves voltál Isten színe előtt, hogy imádságodra igen sok csodát művelt. Isten előtt való nagy kedveltségedre kérünk, nyerj hazánknak állandó békességet, hogy se külső, se belső harcok és villongások ne dúljanak

köztünk. Szerezd meg nekünk közbenjárásoddal a kegyelmet, hogy a nemzetünkből a káromkodást kiirtsuk, nehogy az igazságos Isten végképp elvesse magától népünket, melynek üdvösségéért oly sokat áldoztál, hanem inkább magasztaljuk és terjesszük az Isten dicsőségét e földön, hogy a másvilágon az Ő színről színre való látásában veled együtt örökre örvendhessünk.”

Szent László példaadó életet élt. Amikor tehetett, félrevonult imádkozni. Imáinak hatékonysága nyilvánul meg az alakját körülfonó legendákban is: az üldöző ellenség előtt a szikla meghasad, éhező katonái táplálására szarvascsordák jelennek meg, imájára víz fakad a sziklából, az ellenség ledobott pénzei kővé változnak, Szent László füve gyógyír a betegségekre. Nem csoda, hogy híre határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legfontosabb lovageszményét. Ezért nevezték Magyarország lovagjait Szent László lovagjainak is.

Mit kell tennünk, ha Szent László követői akarunk lenni? Válaszként részleteket idézek a Litániából Szent László király tiszteletére, amikre nekünk is törekednünk kell: Szent László király - az istenfélelem példaképe - hazánk büszkesége - jóságos és bölcs uralkodó - igazságosan ítélkező -csodák kieszközlője - a béke védelmezője - népünk szilárd reménysége - akit apostolának hívott az Isten - a bőkezű adakozás gyakorlója - monostorok alapítója - templomok építője - a vendégszeretet példaképe - az elnyomottak megsegítője - a legyőzött ellenfél feletti kegyelem gyakorlása - a vitéz lovagság példaképe... Szent László segíts!

Halálozás

Dr. Nagy Ákosné Magdolna OAM, VRNT, 1919. nov. 2 –2019. jún. 3

Sajnálatomra, korházi vizsgálat miatt nem tudtam megjelenni Magdi néni temetésén. Az alábbi üzenetemet Berekally Magdolna, főcsoportvezető helyettes bajtársnő mondta el:

Kedves gyászoló család, kedves honfitársak!

Magdi néni ismert személy volt a Magyar Egyesületeink körében. Nagy családja ellenére talált időt mások szolgálatára. Mindig büszkén említette a sok munkát, amit évtizedeken át végzett a magyarság érdekében, amiért több kitüntetésben részesült, így a Vitézi Rend, a Szent László Társaság és Rend és az MHBK elismeréseiben is. Az utóbbi években az egészségi állapota megakadályozta a megjelenését ünnepélyeinken. Amikor érdeklődtünk a hogylétéről, akkor azt a választ kaptuk tőle, hogy ”Még itt vagyok”. Azt tette, amit állapota megengedett – imádkozott értünk. Hosszú listáján sokan szerepeltünk. Látogatásunkon búcsúzaskor mindig az volt a kérése felénk, hogy szeressük egymást. Most, utolsó búcsúzásunkkor, kérjük a Jóistent, hogy adjon Neki örök nyugodalmat. Magdi néni folytonos kérését felénk most továbbítjuk magyar testvéreinkhez: „Szeressétek egymást!”

Hírlapok

Utolsó Értesítőnk óta a Hadak Útján Híradó 564-ik számát küldtük ki tagságunknak.

Szent István ünnep

A Szent István ünnepi megemlékezést a Regnum Marianum Magyar Katolikus Közösség rendezésében tartottuk augusztus 18.-án. Szentmise 11 órakor, utána megemlékezés, majd közös ebéd.

Befizetések

-Pénztárosunk, v. Nagy Ákos, a múlt évi közgyűlésünk határozata szerint átadta az adományokat a Kaláris táncsoportnak (\$500) és a Szent László Rendnek (\$500).

-Az MHBK Központ anyagi támogatására és a Hadak Útján Híradó megjelenítésére szóló „Zrínyi Alap” 2019 évi megajánlásunkat (beleértve Victoria-i tagjainkat is) beküldtük (\$1300).

Születésnapok, névnapok

Bajtársi jókívánságainkat küldtük Jakab G. István jul. 20-i, Nt. Szabó Attila jul. 26-i, v. Nagy Ákos aug. 21-i születésnapja alkalmából. Berekally Istvánné jul. 22-i Magdolna, Herendi Márta jul. 29-i Márta névnapjához is jó egészséget és örömet kívántunk.

***A szerk.:** A hozzájárulásokat köszönjük, hisz csak így élhet tovább az MHBK ill. a Hadak Útján, az egyik legrégebb emigrációs/diaszpóraszervezet (alap. 1947), illetve lapunk, a valószínűleg legrégebben, folyamatosan megjelenő emigrációs újság (indult 1949-ben).*

Elhunyt Marina Béla. Borbás Erzsébet írása

Marina Béla, volt magyar királyi hadnagy (*Zádorfalva, 1924. április 6) életének 95. évében, június 30-án Toronto mellett, Mississaugában elhunyt. Mint sok magyar bajtársa, Ő is küzdelmes életet mondhatott magáénak. Miskolcon érettségizett, 1944-ben avatták hadnaggyá a Ludovika Akadémián. Nagykanizsán mindjárt jelentkezett a hadsereg Hunyadi részlegébe, mint gyalogos. Innen vitték őket Lengyelországba, majd Németországba. Magyarországot eközben megszállták a szovjet csapatok. A háború végén Ausztriában fogolytáborban volt, majd amerikai fogságba került, ahol egy tábori konyhán dolgozott. Szerződéssel Angliába ment, ahol egy szénbányában kapott munkát. 1951 decemberében Kanadába érkezett. Itt ismerte meg feleségét, Irmgardot, akivel 50 évig boldog családi életet élt. Két gyermekük született, Raymond és Kathie. Négy unoka boldog Nagypapája volt. A Philips műveknél szorgalmas, pontos munkájával szép karriert ért el. A családi és a katonai neveltetés révén mindig helytállt és becsületesen dolgozott. Nyugdíjas éveiben az MHBK tagjaként részt vett a rendezvényeken is, támogatója és hűséges olvasója volt a Hadak Útjának mindvégig. Nem volt egy beszédes személyiség, de barátságos, figyelmes, és segítőkész bajtársként ismertük meg őt.

Új társával, Encikével 11 éve ismerték meg egymást, és úgy mutatta be barátainak, bajtársainak, mint „a lelkem párja.” Vele beszélte meg bűjút, baját, örömét. Aktivitását mutatja, hogy sokszor eljártak táncolni, utazni, nagyon szeretett kuglizni (amit még a katonaságnál tanult), keresztrejtvényt fejteni. Agytornaként a magyar szavak szinonimáin gyakorolta nyelvi képességét. Mindvégig magyarnak vallotta magát, hűséggel hazájához.

A család, rokonok barátok, bajtársak és az MHBK-zászló jelenlétében a végső búcsú a Szt. Erzsébet magyar templomban volt július 6.-án. Isten adjon örök békét, nyugodalmat!

---

v. Goór György (Sydney): Csapó Endre halálára

Már egész röviddel Ausztráliába menekülése után bekapcsolódott a helyi magyar életbe, már akkor, amikor mások még az egzisztenciájuk építgetésével vannak elfoglalva. Sydney-be érkezése után a NSW-i Magyar Szövetség titkárságában munkával töltötte minden szabadidejét, majd mikor a körülmények megengedték, elindította az „Ausztráliai Magyarság” c. újságot. Ez évekkel később egyesült a Melbourne-ben nyomtatott „Magyar Élet” hetilappal. Az évek során az újság vezércikkét írva tájékoztatott minket a helyi és távoli eseményekről, mindenki számára érthetően. Kiváló hírértékelő és elemző volt, aki remekül látta a történelmi összefüggéseket. Oly sikeres volt, hogy rövidesen a világban szétszórt magyarok felfigyeltek írásaira. Nemrég a Magyar Kormány is elismerte munkáját, nevét és irodalmi munkáját hivatalosan így örökítve meg:

„A Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumában a Csapó Endre szerkesztette Magyar Élet hetilap félészázados nemzeti szolgálata MAGYAR ÖRÖKSÉG. A Magyarországért Alapítvány ezen határozatát az Aranykönyv őrzi.”

Ez az elismerés méltán jelent meg minden példány 2. oldalán. Életének munkáját, vezércikkeit több könyve is őrzi. Pár hónappal a „Magyar Élet” utolsó nyomtatott példányának megjelenése után visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Novemberben lett volna 98 éves.

Csapó Bandi a Sydney-i nemzeti emigráció kimagaslóan értékes és tevékeny tagja volt majd hetven éven át. Példamutató munkás, becsületes életének, büszke magyarságának emlékezetben tartása, annak folytatása kötelességünk. Nyugodjon békében!

A szerk. hozzáfűzése: Csapó Endre világcsúcstartó, hiszen még 97 évesen is aktív főszerkesztő és rendszeres heti vezércikkíró volt, méghozzá nem akármilyen színvonalon. Isten nyugosztalja.

Gránit- és Zafírdiploma-átadás

A Honvéd Hagyományőrző Egyesület felterjesztési javaslatára a Nemzeti Közszerzői Akadémia Zafírdiploma jubileumi díszoklevelet adományozott a Montreálban, a Magyar Idősek Otthonában élő **v. Detre Gyula Laszló szkv. m. kir. testőr főhadnagynak** (*Monostorszeg, 1918. március 19), a Történelmi Vitézi Rend tb. kanadai törzskapitányának. **Tudomásunk szerint jelenleg ő a legidősebb eredeti Ludovikás.** (v. Koós Ottó alezredes, aki őelőtte kapta meg a Zafírdiplomát, sajnos nemrég 103 éves korában meghalt.) A ritka elismerést Szentmihály Gyula montreáli tb. konzul adta át szeptember 1-én. Gránitdiplomában részesült a Sydney-ben, a Szent Erzsébet Magyar Idősek Otthonában élő **v. Goór György** (*Nyíregyháza, 1926. április 27), **az MHBK központi vezetőjének volt ausztráliai helyettese.** Az elismeréseket mindazon tiszték kaphatják meg, akiket 1944-ben vagy azelőtt avattak katonatisztté.

v. Detre Gyula 2014-ben ill. v. Goór György 2009-ben (a szerk. felvételei)

Dr. Tóth Gergely: Tisztelgés Sujánszky Jenő helytállása előtt

A nyár közepén szerkesztőségünk dokumentum-csomagot és fényképalbumot kapott Párizsból, a 90 éves Sujánszky Jenőtől, az MHBK tagjától, 56-os Corvin-közi szabadságharcostól. A csatolt levélben írja, hogy idős korára, saját és felesége egészségi állapotára való tekintettel kénytelen beszüntetni emigrációs tevékenységét, illetve hogy az általa 1957-ben alapított **Franciaországi Magyar Szabadságharcos Szövetség** (mely 1999 óta **Az 1956-os Magyar Forradalom Francia-Magyar Emlékbizottsága** néven szerepelt) is ez év elején hivatalosan megszűnt.

A legfontosabb, amit 56-os hősünkről tudni kell, az az, hogy 62 éven át – persze önkéntesen és térítésmentesen - ő szervezte a Diadalívnél tartott október 23.-i megemlékezéseket, melyek – legalábbis ami a helyszínt, a szervezés alaposságát és összetettségét, és a befogadó ország magasrangú illetékeseinek rendszeres részvételét illeti – a diaszpórában a legszínvonalasabbak közé tartoztak. Ezen rendezvények létrehozása eleinte nem kis kockázattal járt, hiszen Sujánszky Jenőt az emigrációban is üldözte a kádári kommunista titkosszolgálat, s emiatt több helyről is kapott óvatosságra intő figyelmeztetést.

Ami az MHBK-t illeti, rögtön a Forradalom utáni menekülését követően belépett szervezetünkbe, hiszen a II. Világháború harcaiból is kivette részét, igen fiatalon és bátran, átélve Budapest ostromát, s többek között kiérdemelve az *I. osztályú tűzkeresztet*. A szovjetek fogságából csak nagy szerencsével tudott megszökni. Feltehető, hogy jelenleg ő a legidősebb franciaországi MHBK-tag.

Az MHBK-val való együttműködést az emigrációban azért is fontosnak tartotta, hogy így a közös cél érdekében hidat építsen a 45-ös és az 56-os emigráció között, tehát hogy minél eredményesebben tudjanak küzdeni Magyarországnak a szovjet iga alóli felszabadításáért.

Megszűnt tehát egy patinás emigrációs szervezet, az 1956-os Magyar Forradalom Francia-Magyar Emlékbizottsága. Egyértelmű, hogy méltón betöltötte nemes hivatását, minden kör bezárul egyszer. A bizottság vezetősége (az alapító elnök mellett Szinyei János főtitkár és Bundik Lóránt alelnök és pénztáros) a Diadalívi megemlékezések ügyében felkérte Magyarország nagykövetét és katonai attaséját, hogy ezentúl ők kérjék majd meg minden évben a hatósági engedélyeket a megrendezéshez. A párizsi Magyar Katolikus Misszió Egyháztanácsát pedig arra kérték, hogy a jövőben ők szervezzék a hagyományos október 23.-i koszorúzást a Misszióban lévő Mindszenty-emléktáblánál, november 4-én pedig a híres Père Lachaise temetőben álló 56-os emlékműnél. Az Emlékbizottság a pénztárában megmaradt összeget a Missziónak adományozta.

Sujánszky Jenő összegyűjtött dokumentumait, egy történelmi korszak hiteles emlékeit köszönjük és megőrizzük. Egyébként a Hadtörténelmi Intézet Levéltárában is letétbe helyezett ezekből az iratokból és fényképekből egy példányt két nagy, egyenként 200 oldalas album formájában, s halála után a többi is hazakerül majd.

Hálásak vagyunk neki és emigrációs munkatársainak az évtizedes helytállásért, a Szabadságharc szellemének ébrentartásáért és a befogadó országgal való megismertetéséért. A Jóisten éltesse még sokáig!

Felhívás a Vitézi Rendek tagjaihoz

Tisztelt Nemzetes Rendtársaim, keresztény Hazánkat szerető Magyar Testvéreim!

A Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, v. Hunyadi László kérésére továbbítom ezt a petíciót, a több ágra szakadt Vitézi Rend egyesülésének az érdekében.

Száz éve, hogy a trianoni "béke"-diktátummal hazánkat Krisztus mellé keresztre feszítették, szétszabdalták, megalázták, sárbataposták. Ekkor ebben a borzasztó traumában lévő megcsonkított országban vitéz nagybányai Horthy Miklóst pajzsra emelték, hogy mentse meg megcsonkított, töredék hazánkat a pusztulástól.

Ezeréves történelmünket meghatározta a keresztény hazáért való önzetlen vitézi kiállás és virtus amit szent királyaink méltányoltak és megjutalmaztak. Eme ezeréves vitézi múlt tovább élt és él a nemzetben, amit 1920-ban Horthy Miklós a vérző hazában, a Vitézi Rend megalapításával örök időkre megpecsételt. A Vitézi Rendbe való felvétellel jutalmazta mindazokat, akik vitézségükkel kimagasló teljesítménnyel adóztak a haza oltárán. A Vitézi Rend a haza alapját és gerincét kell hogy biztosítsa. Majdnem 100 év elteltével a VR sok mindenben ment keresztül, ami többfelé szakadásához is vezetett.

A Rendhez méltó lenne a 100 éves jubileumához közeledve az egységet megint helyreállítani. Ezzel tartozunk alapítónknak, vitéz nagybányai Horthy Miklósnak és hazánknak, mert csak egy egységes Vitézi Rend képes és méltó a keresztény Haza szolgálatában való küldetésének eleget tenni.

Kedves Rendtársaim, kedves Barátaim, ezt a petíciót én már aláírtam, most kérlek Benneteket, hogy Ti is szorgalmazzatok aláírással a Vitézi Rend újraegyesülését. Ez nem csak egy Vitézi Rendtag kötelessége, hanem minden keresztény magyar értékrendszerben gondolkodó honfitársunké.

Rendtársi és baráti szeretettel, Isten áldásával
lg. vitéz Érczhegyi István törzskapitány, Ausztria

Spanyolország katonai segítséget akart nyújtani a magyar forradalomnak

"Amerika megbukott... Megbukott, mert egy társadalomban, ahol a hasznossági princípium mindenekfelett való, a morális felelősségérzet elsorvad" - ezt írja Márai Sándor 1957. november 5-én amerikai naplójába, s hozzáteszi, a Nyugat magyar forradalommal szembeni cinikus árulását nem lehet megbocsátani, és senki nem hisz többé a Nyugatnak.

1956-57-ben nagyon sokan éreztek és gondolkoztak így. Pedig 1956 novemberében akadt olyan ország, ahol állami-kormányzati szinten határozott szándék mutatkozott a magyar szabadságharc megsegítésére, de ezt évtizedekig elfelejtették, illetve elhallgatták idehaza és külföldön is. Amikor húsz évvel ezelőtt interjút készítettünk az akkor 80. születésnapját ünneplő Habsburg Ottóval, az utolsó magyar királyfi és extrónörökös elárulta, hogy az 1956. november 4-i szovjet agresszió megindulása után mindjárt Madridba telefonált, és az ottani magyar követen keresztül katonai segítséget kért Franco államfőtől a magyar szabadságharcosoknak. Ottó szerint Franco kész lett volna segíteni, sőt "lettek volna mások is, de az amerikai kormány - főleg a szuezi ügy miatt - nem akart segíteni Magyarországnak, és ebben Nyugat-Európa Amerikát követte. Sajnos, egy nagyon rövidlátó politika miatt Magyarország héttérbe szorult, ami nem először történt meg velünk". (Köztársaság, 1992. november 13.)

Habsburg Ottó nem a levegőbe beszélt. A Franco-kormányzat november elején valóban konkrét lépéseket tett a katonai segítség előkészítésére. Marosy Ferenc madridi magyar királyi (!) követ - aki természetesen nem a kommunista Magyar Népköztársaságot, hanem a New Yorkban székelő Magyar Nemzeti Bizottmányt képviselte Madridban 1949 óta, amikor a spanyol kormány átadta neki az 1945-ben lefoglalt magyar királyi követség épületét - memoárjában leírja, hogy Franco még november 4-én éjjel minisztertanácsot hívott össze, amelyen elhatározták, hogy önkéntes hadsereget küldenek Magyarországra. Agustín Muñoz Grandes tábornok, védelmi miniszter lemondott a posztjáról, mivel ő lett volna az expedíciós hadsereg parancsnoka. Franco elrendelte, hogy egy hadosztálynak szükséges fegyvert, lőszert és felszerelést helyezzenek készenlétbe a madridi repülőtéren. A terv szerint az önkéntes hadsereget repülőgépeken szállították volna Sopronba. "Sajnos a nagylelkű terv megvalósítására Amerika szégyenteljes magatartása és az események gyors lepergése következtében nem került sor" - írja Marosy.

A katonai expedíció lényegében három ok miatt hiúsult meg. 1956-ban Spanyolország nem rendelkezett olyan szállító repülőgépekkel, amelyek Madridtól Sopronig a távolságot üzemanyag-utánpótlás (leszállás) nélkül meg tudták volna tenni. Ezért amerikai kölcsöngépekre lett volna szükség, vagy közbeeső leszállásra. Utóbbira nem adott volna engedélyt a semleges Svájc és Ausztria, a Magyarországgal szomszédos kommunista államok pedig még kevésbé. Így a kulcs az Egyesült Államok kezében volt. A november 6-án újraválasztott amerikai elnök, Eisenhower, és Dulles külügyminiszter azonban már október végén a szovjet vezetés tudomására hozta, hogy az Egyesült Államok nem fogja fegyveresen támogatni a magyarokat. Az amerikai vezetés egyetlen kelet-európai csatlós állam szabadságtörekvései kedvéért sem akart katonai konfliktust kockáztatni az akkor már egyenrangú atomnagyhatalomnak számító Szovjetunióval. Másrészt az elnökválasztási kampány és a szuezi válság sokkal fontosabb volt Eisenhowernek és embereinek, mint a magyar ügy. Ennek logikus következménye volt, hogy az amerikai vezetés nem támogatta a spanyol segítségnyújtási szándékot, ellenkezőleg. A State Department szigorúan titkos táviratot küldött az USA madridi követségének, amely szerint "az Egyesült Államok kormánya sajnálattal arra a következtetésre jutott, hogy semmilyen módja nincs annak, hogy hasznos katonai intervenciót hajtson végre a magyar hazafiak támogatására a siker reményében és a Szovjetunióval való nagyméretű konfliktus súlyos kockázata nélkül". Továbbá az Egyesült Államok kormánya határozottan sürgette a spanyol kormányt, hogy "a lehető legóvatosabban vizsgálja meg, milyen következményei lennének a katonai intervenciónak Spanyolország és Nyugat-Európa számára".

Az történet tehát, hogy a szavakban, propagandában szabadságpárti és szovjetellenes amerikai vezetés - amikor tettekre került volna a sor - nem támogatta a magyar szabadságharcosokat és az őket

ténylegesen megsegíteni kívánó spanyolokat, sőt ez utóbbiakat kifejezetten lebeszélte a már előkészített katonai intervencióról. Pedig akár százezer spanyol önkéntes is jött volna Magyarországra...

A Szabadságharc leverése után Marosy követ élete egyik leghatásosabb beszédét mondta el a legnagyobb madridi színházban: "A világ csak bámul, csodál, de nem mozdul!" És ahogy egy spanyol jezsuita pap írta versében: "Kicsi hugunk, te drága! / Magadra hagyunk Tégedet. / Míg fényes nappal Rád törtek gyalázva, / S Európa szívéről letéptek rőt kezek. / Keresztútján a művelt világnak / Magadra hagyunk Tégedet" (Tollas Tibor fordítása).

A Nyugat tehát magára hagyta a magyar népet az iszonyú túlerőben levő szovjet megszállókkal szemben. Úgy jött el 1956 karácsonya, hogy mint Márai írja feledhetetlen, felülmúlhatatlan versében: "Ez nagyon furcsa karácsony: A magyar nép lóg most a fákon."

Fagyas Sándor

A nemzeti eszméért vívott dicső küzdelem emlékére

demokrata.hu

Emlékoszlopot állított a Nemzeti Közszerződési Egyetem (NKE) a Ludovika katonai akadémia ellenforradalmi felkelésének századik évfordulója alkalmából június 24-én Budapesten, a felsőoktatási intézmény főépülete mögött található Orczy-parkban, a Ludovika Campuson.

A rendezvényen a Miniszterelnökséget vezető miniszter úgy fogalmazott, a jakobinus diktatúra távoli „leszármazottjaként” megszületett bolsevik diktatúra „sosem látott nagyüzemi terrorjával”, a civilizáció addigi értékeinek lerombolásával új világot akart létrehozni, megalkotta az embertelen 20. századot, a totális államokat. Magyarország először a Tanácsköztársaság rövid és dicstelen 133 napja során találkozott a bolsevik diktatúrával – jelentette ki Gulyás Gergely.

“Néhány hónapja alatt a rendszer megmutatta, hogy mire számíthatnak a magyarok a totális államoktól, a kommunistáktól.” Hozzátette: száz évvel a történelem után az NKE-n azokra emlékeznek, akik már akkor a

diktatúra ellen harcoltak akár a Ludovikán, akár kisebb-nagyobb fegyveres ellenálló felkeléseket kiobbantva a Dunántúlon és szerte az országban.

Az első világháború után az emberek bíztak az új, demokratikus Magyarország ígéréteiben, azonban a Károlyi Mihály nevéhez kapcsolódó népköztársaság „a progresszív politika fogságában” nemhogy demokratizálni, de működtetni sem volt képes az államot – hangoztatta a miniszter.

Úgy vélekedett, hogy a kormányzat gyengén teljesített, különösen a belső rend és a külső védelem szempontjából: cserben hagyta a kommunistákkal küzdő rendőrséget és a határokat megtartani akaró katonákat. Így végül az állam teljes működése megbénult – mondta, megjegyezve: az anarchia, a létrejövő hatalmi vákuum szinte magától értetődően vezetett diktatúrához. (...)

---

100 éves ludovikást köszöntöttek

honvedelem.hu, Szendrei-Nagy Anita (Beküldte Zsákai Marietta)

Száz évvel ezelőtt, 1919. június 17-én született vitéz Szepesvári Béla nyugállományú alezredes. A magyar királyi honvéd Ludovika Akadémián végzett Béla bácsit születésnapján Sári Szabolcs ezredes, az MH Ludovika Zászlóalj parancsnoka, dr. Pohl Árpád dandártábornok, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar dékánja, valamint Siposné prof. dr. Kecskeméthy Klára ezredes, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar oktatója, a Ludovika Kávészó alapító tagja köszöntötte. (...)

Vitéz Szepesvári Béla életével, tetteivel, gondolataival teljesítette az 1940. július 4-i hadnaggyá avatásakor tett esküjét, ami így hangzott: „Be fogjuk bizonyítani, hogy nemcsak hősiiesen halni, hanem hősiiesen élni is tudunk”!

Béla bácsi 100. születésnapja alkalmából számozott csapatérmet kapott az MH Ludovika Zászlóalj parancsnokától. Zafírdiplomáját pedig a Nemzeti Közszolgálati Egyetem dékánjától vette át.

---

lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes jelentései Kecskemétről:

Emlékezés az igazságtalan trianoni békeszerződésre

A magyar összetartozás ünnepén a gyalázatos trianoni békediktátumra is emlékeztek 2019. június 4-én, a Kecskemét főterén álló Országzászlónál. Kilencvenkilenc éve írták alá azt a békediktátumot, amely szétszakította az ezer évig fennálló, a Kárpátok-hegysége által koszorúzott Magyar Királyságot. Ugyanis a szerződés értelmében országunk területének több mint kétharmadát a környező államokhoz csatolták. Ezáltal több millió magyar került idegen fennhatóság és elnyomás alá. -A Himnuszt követően Pál Attila színművész elszavalta Sajó Sándor *Magyarnak lenni* c. csodálatos versét, majd Papp Zsolt, a Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola igazgatója mondott beszédet. Kiemelte: „Darabokra tört az ország, mely kincsünk és örökségünk volt. Az egész egy képtelen történet, amely a mai napig hat ránk.” A Szent Imre Iskola tanulói színvonalas műsort adtak, énekeltek, szavaltak. A szereplők pedig népviseletben álltak őrt az Emlékmű elszakított részeket jelképező részeinél, jelképezve azt, hogy bár külön területen élünk, de mindannyiunkat összeköt a múltunk, nyelvünk és hagyományaink. Ezt követően koszorúzás következett, s a Szózat eléneklésével ért véget az ünnepség, amelyen a HOHE tagjai is jelen voltak.

Emlékezés és koszorúzás a nándorfehérvári győzelem tiszteletére

A magyar Országgyűlés, a nándorfehérvári fényes diadal 555. évfordulója alkalmából, 2011. július 4-én a jeles napot, július 22-ét a csata emléknapjává nyilvánította. Azóta e napot Kecskeméten is minden évben megünnepelik. 22-én a hős városban a Hunyadi János téren álló Hunyadi lovasszobornál gyülekeztek az emlékezők. A Himnusz elhangzása után Buda Ádám XVI. századi dalokat énekelt korabeli hangszer kíséretében. Bán János, aki 10 kötetes regényciklust írt Hunyadi Jánosról, mondott ünnepi beszédet. A szónok elmondta, hogy Hunyadi hadvezér és katonáinak erős hite, akarata és kitartása vitt a győzelemre. Mindezt Kapisztrán János ferences rendi szerzetes a hit egyetemes erejével segítette és támogatta. A magyar haderő világraszóló, fényes győzelmet aratott II. Mehmed szultán oszmán serege. A déli harangszó azóta is hirdeti a keresztes seregek nagyszerű diadalát! -A rendezvényen közreműködött Szabó Sándor tárogatóművész és a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület 48-as egyenruhás tagjai is. A Hunyadi-szobornál koszorút helyezett el a város nevében Szemereyné Pataki Klaudia polgármester, a HOHE helyi szervezete képviselőjében pedig Kenyeres alezredes. A Szózáttal zárult a megemlékezés.

Szeverényi István köszöntése

A Kecskeméten élő 95 éves Szeverényi bajtársat köszöntöttük kerek születésnapja alkalmából 2019. augusztus 7-én. A megemlékezésen a HOHE országos vezetősége részéről megjelent Nagy László Gerő nyá. ezredes. Jelen volt még a Honismereti Szövetség megyei szervezetének elnöke Székelyné Kőrösi Ilona, Polyák József nemzetőrtábornok, a Magyar Nemzetőr Szövetség országos parancsnokhelyettese, a HOHE helyi területi szervezetet pedig e sorok írója képviselte. Kenyeres alezredes a HOHE helyi elnöke köszöntötte a családtagokat és a megjelent szervezetek képviselőit, majd röviden ismertette Szeverényi bajtárs háborús éveit és a kommunista hadifogságban szerzett „élményeit”. Bajtársunk a Magyar Királyi Zrínyi Miklós 7. Honvéd Gyalogezred kötelékében került ki 1942 nyarán a doni frontra, ahonnan a következő év májusában szerencsésen hazakerült. 1944-45-ben ismét részt vett a harcokban. 1945. március 31-én esett szovjet hadifogságba, és csak 1948. november 7-én került haza szereteteihez. Csak akkor tudta meg tőlük, hogy két testvére is hősi halált halt a fronton. Kenyeres alezredes a HOHE nevében kívánt Szeverényi István bajtársnak a további életéhez jó egészséget, családi életében pedig sok boldogságot. Nagy László ezredes rövid beszéd után átadta az ünnepelt részére a HOHE emléklapját és oklevelét. Székelyné is köszöntötte bajtársunkat. A bajtársi ebéd közben érkezett meg a hadkiegészítő parancsnokságtól a futár, aki meghozta a honvédelmi miniszter névre szóló elismerését, egy Viselettörténeti Emléktárgyat. Az Emléklapot dr. Benkő Tibor, Magyarország honvédelmi minisztere írta alá. A jelenlévők örömmel gratuláltak Szeverényi István bajtársnak a szép és mutatós elismeréshez. Az ebéd ideje alatt felidéződtek a közös élmények, valamint bajtársunk háborús kalandjai is.

Emlékezés és koszorúzás a Repülők Napján, Kecskeméten

Amikor 1939. január 1-jén Horthy kormányzó megalakultnak nyilvánította a Magyar Királyi Honvéd Légierőt, a magyarok nagyasszonyát, Szűz Máriát választották védőszentjéül. Lassan 15 éve, hogy Kecskeméten megemlékezünk a Magyar Repülők Napjáról a Köztemetőben lévő Repülők emlékművénél. Különböző hagyományörző csoportok voltak jelen a rendezvényen 2019. augusztus 15-én. A Himnusz elhangzását követően lovag Kositzky Attila nyá. repülő altábornagyot szólították a mikrofonhoz, hogy

mondja el emlékező beszédét. A tábornok ünnepi beszédében szólt a magyar katonai repülés I. és II. világháborús pilótáiról, megfigyelőtisztjeiről és a hajózó személyzetek hőstetteiről, kiemelkedő légi harcairól. A Nagyháborúban Grösser Ferenc tartalékos hadnagy, a II. világháborúban pedig vitéz Szentgyörgyi Dezső repülő zászlós volt a legeredményesebb vadászpilóta. Ketten együtt több mint 50 légi győzelmet értek el bevetéseik alkalmával. Kositzky altábornagy megemlékezett a repülőgépeket kiszolgáló és biztosító személyi állományról is. Ugyanis az ő áldozatos munkájuk nélkül a hajózó állomány képtelen volna végrehajtani harci tevékenységét és a békekiképzési feladatokat. -Újvári Ferenc Ady Endre: *Háború után* c. versét szavalta el, majd koszorúzás következett. A II. Vh-ban, a légi harcban hősi halált halt Szeverényi Kálmán repülő hadnagy családja képviselőjében Szeverényi István veterán, HOHE-tag tette le az emlékezés virágait az emlékműre. A fővárosi Veterán Repülők Szövetsége nevében Keszthelyi Gyula nyá. mérnök dandártábornok, a HOHE területi szervezet képviselőjében e sorok írója, a Veterán Repülők helyi csoportja nevében Örs Ágoston és Perger Mikós nyá. alezredek, a Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesülete képviselőjében Csóka Tamás ezredes, a MH Légi-jármű Javítóüzem nevében Matyi József alezredes, a Hadkiegészítő Parancsnokság képviselőjében pedig Gáldonyi Sándor százados helyezte el koszorút. A Szózat zárta az ünnepi rendezvényt.

Fekete Dénes: Hagyományőrző rendezvények Miskolcon

Miskolc város Önkormányzata szervezésében a Hősök Napja alkalmából 2019. május 26-án koszorúzásra került sor a Hősök temetőjében. A városi előjárók után az országgyűlési képviselők, az önkormányzat FIDESZ-KDNP frakciója, a Jobbik, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség Miskolci Csoportja, a Vitézi Rend, illetve az 56-os Szövetség képviselői helyezték el az emlékműveken a megemlékezés virágait. A szertartás a szomszédos I. világháborús temetőben folytatódott. Június 3-án pedig a Búza téri görög-katolikus székesegyházban emlékeztünk meg a szövetséges légierő 75 évvel ezelőtti, városunkat ért bombatámadásainak áldozatairól. Az ünnepi beszédet Somorjai Lehet történész mondta, a kulturális programot a Miskolci Görög-katolikus Általános Iskola diákjai szolgáltatták, a gyászszertartást Szemerszki Mihály parókus végezte. A templom mellett 25 éve felállított kopjafánál a város vezetése, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség Miskolci Csoportja, a Helyőrségi Hagyományőrző Egyesület, a 757-es Szemere Bertalan Cserkészcsapat és az 1956-os Magyar Nemzetőrség Hegyivadász tagozata koszorúzott. Majd ugyanaznap délután a 10 Honvéd Egyesület szervezésében a Herman Ottó Gimnázium épületében (ami az alakulat volt laktanyája volt) emlékeztek a Miskolci 10. hv. gyalogezredre. A 11. osztályosok előadásában tartalmas műsort halhattunk az ezrednek az I. világháborúban a különböző frontokon vívott ütközeteiről, példás helytállásáról. Ezt követően koszorúzásra került sor az aulában elhelyezett emléktáblánál, majd az iskolával szemben lévő szobornál. Koszorúzó szervezetek: a város vezetése, a Herman Ottó gimnázium, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség Miskolci Csoportja, az 1956-os Magyar Nemzetőrség Hegyivadász tagozata.

Köszönetemet fejezem ki a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség Székesfehérvári, Országos vezetőségének, hogy a Miskolci Csoport részére a koszorúkra az anyagi fedezetet biztosította.

**A Hadapródiskolások 75 éves találkozására meghívottak névsora, Budapest, 2019
szeptember:**

M.KIR. ZRÍNYI MIKLÓS GYALOGSÁGI HADAPRÓDISKOLA - PÉCS	
Dr. Boros Péter	Budapest
v. Benedek Ferenc hdgy.	Budapest
Dr. Gál Attila ezds.	Budapest
v. Garay Ferenc tzls.	Szekszárd
Kakucsy György hdgy.	Budapest
Kutor Ferenc zls.	Budakalász
Dr. Molnár Dezső hdgy.	Budapest
Pagonyi (Löfler) György	Szeged
Zoltán Tibor tzls.	Székesfehérvár
M. KIR. KŐSZEGI "HUNYADI MÁTYÁS" HONVÉD NEVELŐ INTÉZET	
Hisztay Kálmán	Várpalota
Kazinczy László	Miskolc
Metz Rezső	Piliscsaba
Somogyváry Géza	Budapest
Dr. v. Szentlőrinczy Géza	Budapest
Thurnay Béla	Piliscsaba
Tóth Árpád	Budapest
M.KIR. CSABA KIRÁLYFI HONV. GYORSFEGYVERNEMI HADAPRÓDISKOLA - MAROSVÁSÁRHELY	
Bornemisza Sándor hdgy.	Tolmács
BenedekGábor hdgy.	St. Augustin, Németország
Dr. Deák Tamás zls	Budapest
Kiss István hdgy	Budapest
v. Nyilassy Miklós zls.	Budapest
Osváth László őrgy.	Budapest
v. Platthy Gáspár zls.	Kázsmárk
Saródi József zls	Budapest
Szabó István v. tzls.	Kecsemét
Dr. Szabó Miklós zls.	Budapest
Szirtei Zoltán zls	Ráckeve
Ütő Géza zls	Budapest
M. KIR. „GÖRGEY ATHUR” HONVÉD MŰSZAKI HADAPRÓDISKOLA - BUDAPEST	
Egán Ede hdgy.	Bucsu
Dr. Fontányi Sándor hdgy.	Budapest
Ig. v. Goór György hdgy.	Sydney
Gulyás László tzls.	Monor

Murai Tibor tzls.	Budapest
M. KIR. „GÁBOR ÁRON” HONVÉD TŰZÉRSÉGI HADAPRÓDISKOLA - NAGYVÁRAD	
Botár Elek tzls.	Üröm
Dr.Fekete István zls.	Budapest
v. Hatalay Géza tzls.	Budapest
Dr. Makay László hdgy.	Szentendre
Dr. Mohay Jenő zls.	Veszprém
Dr. Monostori Iván hdgy.	Budapest
v. Mordényi Endre szds.	Székesfehérvár
Póka Gyula zls.	Budapest
Sujánszky Jenő ezds	Párizs
Somfay Tamás zls.	Mettmann, Németország
Dr.Szell Kálmán szds.	Szombathely
	A találkozóra még meghívásra került a M. kir. Kőszegi "Hunyadi Mátyás" Honvéd Nevelőintézetben végzetek közül 7 fő is.

Ratkay Zoltán Imre (HOHE Mosonmagyaróvár): Szent István napja

Az idei Szent István napokat augusztus 17-20 között tartottuk. A négynapos programban sok nagyszerű műsor volt. Fotókiállítás, a VI. Nemzetközi Fúvószenesi Találkozó, R-GO és Neoton Família koncert, az Ataru Taiko japán ütőegyüttes fellépése, Mesterségek utcája és mások. 20-án délelőtt szentmisével kezdődött az ünnepi megemlékezés, mely a Szent István szobornál folytatódott. Beszédet Horváth István nyug. vezérigazgató mondott. A Honvéd Hagyományörző Egyesület helyi szervezete zászlóval vonult ki. Az osztrák társszervezetek két helyséből (Halbtum és St. Margareten) szintén megjelentek nyolc fővel és két zászlóval. Az ünnep a Szózat eléneklésével ért véget. Végül déltől 1500 adag halászlé feltalálására is sor került. Este az István a király rockopera koncertváltozata hangzott el, és a tűzijátékra is sokan voltak kíváncsiak.

v. Ságvári Pál tb. m. kir. csendőr alezredes, a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnöke: Tiszteletbeli magyar csendőrök a budapesti Szent István napon

Ismét nagy megtiszteltetés volt számunkra az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye meghívása a Szent István Napi ünnepségre. A M. Kir. Csendőrség erkölcsi örököseiként egyesületünk felszentelt csapatzászlónkkal, csendőr egyenruhában vett részt a szentmisén és a Szent Jobb Körmeneten. Az ezévi szentmise egyik kiemelkedő része volt az ünnepi beszéd, amelyet Stanislaw Gadenski poznai érsek, a lengyel püspöki konferencia elnöke mondott. A szentmisére a Kárpát-medence minden szegletéből érkeztek honfitársaink, magyar testvéreink. Tízezrek láthatták államalapító királyunk szent jobbját. Együtt imádkozhattunk Hazánk békésebb, boldogabb jövőjéért. Csendőr díszalegységünk zárt rendben, kibontott csapatzászlóval, a parancsnokkal az élen kivont karddal tisztelgett Szent István királyunk emléke előtt. A jövő évi Szent István napi ünnepségre már megkaptuk a meghívót, amelyet köszönettel elfogadtunk.

A csendőrök vonulása a Szent Jobb körmeneten. Tóth Ernő felvétele

RÖVID HÍREK, LEVELEK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-A Vitézi Rend Magyarországi Törzsszéke, melynek jelenlegi központja az Országos Törzskapitány lakhelye folytán Alcsútdobozon van, ismét volt kedves elküldeni szerkesztőségünk archívumának a *Vitézek Hírmondója* legújabb, 2019/1-es számának két példányát, figyelmességüket köszönjük szépen!

-v. Bornemissza György törzskapitány (Kaposvár) elküldte szerkesztőségünknek *Somogyország Vitézei* c. hírlevelük 2019. februári és áprilisi számait, amit köszönünk szépen!

-**Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke jelentette**, hogy „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért Alapítvány” (Veszprém), a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a Történelmi Vitézi Rend 2019. szeptember 6-án könyvbemutatóval egybekötött képes előadást szervezett. A szerző **Kucsera János**, a müncheni Széchenyi Kör elnöke volt, aki „**Tíz évszázad magyar emlékei Bajorországban**” c. kötetét ismertette.